

EL PONT NOU

l'informatiu de la vall de camprodon

NÚM. 2 FEBRER 91

200 PTS.

de cara a la paret!

- entrevista
domingo pairó
- temps de matances
- s'urbanitza el carrer valencia

- *La millor cuina de la Vall*
- *Ambient familiar*
- *Es prega reservar taula*

Final carretera Tregurà, altitud 1.480 m.
Tel. 740648 17869 TREGURÀ DE DALT

COL·LABORA

Casanova Hermanos, sa.

FÀBRICA D'EMBOTITS

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

Quin rebombori !

L'aparició del primer número del nostre informatiu ha provocat tot tipus de comentaris. En general l'acollida ha estat bona i es fa precís fer públic l'agraïment a tots els nostres novells lectors, que esperem anar retrobant cada mes.

Cofois, com estavem, pensant que nosaltres seríem l'únic «PONT NOU» de l'any, constatem espantats que l'ajuntament de Camprodon vol que el nostre monument més representatiu comparteixi el privilegi de la novetat.

La raó de la nostra preocupació l'hem de fer pública després de conèixer el projecte que informat desfavorablement pels propis serveis del patrimoni cultural de la Generalitat, veiem com pot malmetre el nostre més preciat símbol, que alhora és la primera imatge que de les nostres contrades tenen els visitants.

Desconcertats encara per l'afer, creiem que la premsa del govern municipal per fer l'obra, abans de la propera contesa electoral, és mala consellera per a un projecte que necessita calma i reflexió. El silenci de l'oposició no presagia tampoc bones perspectives pel Pont Nou.

Per tot això creiem necessari no només una explicació pública sobre el definitiu agencament de l'entorn del Pont Nou, sinó també una total reconsideració del projecte.

Esperem que els Déus ens siguin propicis

LA REDACCIÓ

sumari

EDITORIAL. Quin rebombori ! _____	3	L'ESCOLA _____	13
NOTÍCIES DE LA VALL _____	4	EL CASAL, ELS LLIBRES, LES FESTES _____	14
OPINIÓ. El mur del Pont Nou _____	6	MUNTANYA. L'ermita del Roser _____	15
TEMPS DE MATANÇES _____	7	ESPORTS _____	16
SALUT, CUINA, EL TEMPS _____	8	ESPORTS D'AVENTURA. Ponting. _____	17
XERREM AMB... Domènec Pairó. Alcalde de Camprodon _____	10	BUSTIA _____	17
CONEGUEM MILLOR: Margarita Guardiola _____	13	DE CARA A LA PARET ! _____	18

Els articles a EL PONT expressen solament l'opinió de l'autor.

Redactors i col·laboradors

Carne	Alvarez	Jaume	Iglesias	Xavier	Surinyach
Esteve	Amigó	Joan	Moll	Gaspar	Vila
Marta	Amigó	Gemma	Maffas	Joan	Pastoret
Patllori	Descallar	Francesc	Monells	Pere	Busquets
Llorenç	Birba	Vicenç	Sanxo	Jordi	Romans
Lluís	Gamell	Jordi	Suriñach	Mossen	Soler Martin

Fotografia: J. Maria Corbella
Foto Coma

Edita: C.E.E. Vall de Camprodon.
c. Ferrer Barberà, 24.
CAMPRODON

Impressió: Editorial M.

Dipòsit Legal: MH-801/1990

EL PONT NOU. Correspondència, publicitat i subscripcions. C/F. Bàrbara, núm. 24 Camprodon.

notícies de la vall

AMICS DELS MONESTIRS

S'ha creat la Junta Gestora dels Amics dels Monestirs del Ripollès, amb seu provisional a Camprodon, la qual ha començat les tasques de informació i divulgació, -especialment dirigides al jovent- de la importància del patrimoni romànic de la Comarca. Presideix l'esmentada junta el Camprodoní Llorenç Birba i Peramon.

CAVALCADES DELS REIS

Els pobles de la Vall han vist aquests dies passats de festes, les tradicionals cavalcades dels Reis. La de Camprodon ha presentat la novetat d'ésser cavalcada de veritat, és a dir, amb cavalls. Tot i això segueix essent una sombra de lo que havia estat i molt ens temem que amb la desaparició de la diada de Reis com a festa oficial, la seva decadència sigui irreversible.

NOVA PROPOSTA DE MODIFICACIÓ DEL PLA GENERAL

Entregats els treballs d'elaboració de la Modificació Puntual del Pla General al Sector de l'antiga carretera de St. Joan, l'Ajuntament ha obert un període d'exposició pública d'un mes a partir de la publicació de l'acord en el Butlletí Oficial de la Província.

PER QUÈ NO FUNCIONA LA INCINERADORA DE SANT PAU?

Amb aquest títol, en el butlletí «Ressò de la Comarca», els socialistes denuncien la mala gestió del Pla de Residus al Ripollès. Per la importància que té per a la Vall la incineradora de St. Pau, el PONT NOU es proposa ampliar i contrastar aquest fet.

A BEGET, NOU CONSULTORI MÈDIC

L'Ajuntament de Camprodon ha acordat sol·licitar al Bisbat de Girona la cessió en ús de fruit de l'antiga rectoria de Beget, per tal de destinar-la a consultori mèdic.

S'URBANITZA EL CARRER VALÈNCIA?

S'ens informa que dins el 91 hi ha la previsió d'urbanitzar el carrer València. Esperem que al nostre carrer principal no s'hi repeteixin els errors del jardí del PONT NOU.

BALL DE CARNESTOLTES

La sempre activa Unió Esportiva de Camprodon, té previst repetir el sopar de Carnestoltes que tan bona acollida va tenir l'any passat.

Així doncs, el dia 8, a les 8 del capvespre sortirà de l'Oficina de Turisme el cercavila amb carrosses, cavalls i tota la pesca.

S'arribarà al Pavelló a on es preveu sopar als voltants de dos quarts d'onze. El sopar... típic de carnestoltes, un sopar ben grass,

que ja vindrà la Quaresma per cuidar el colesterol. Després ball amb conjunt i comparses.

RESIDENCIA-CASERNA GUARDIA CIVIL

No és que considerem gaire bona pensada la construcció d'una caserna -residencia de la Guardia Civil en un descampat a les afores de la població, ens pensavem que aquests edificis-gheto eren propis de l'època del dictador, quan el que es pretenia era l'aïllament de les forces de l'ordre, de la població per tal de facilitar les tasques repressives. Es per això que pensem que si als interessos d'ordre públic de la Comarca li feien falta uns habitatges per als seus funcionaris (cosa en la que no entrem), aquests s'haurien d'haver proporcionat en l'àmbit del mercat de vivendes de la pròpia vila, dins d'una promoció general de vivendes socials, o sistema similar.

Ara bè, una volta l'edifici -fà temps- acabat, ens sernbla lamentable que no s'habiliti, i més quan, com quasi sempre, es degut a la incompetència d'uns o a la falta de previsió d'altres.

Tot això es produeix perquè, segons sembla, s'ha projectat l'entrada principal sobre un solar que... no els pertanyl. El Patronat s'ha encarregat de deixar ben clar que, entre la caserna i la carretera la propietat és seva i per això han llaurat el camp i han refet la cuneta.

L'accés a la parcel·la és per el camí que surt prop de la Creu Roja, i com que sembla que aquest accés no els agrada,... no s'inaugura.

notícies de la vall

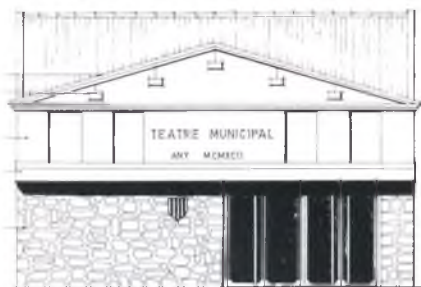
OBRES A ST. PAU

Sense fer massa renou, el municipi més meridional de la Vall va completant una sèrie d'obres d'infraestructura que sens dubte contribuiran a portar a les viles de St. Pau i La Ral una qualitat de vida pròpia dels anys presents.

Després d'haver acabat al llarg de l'any passat a La Ral les obres de pavimentació de carrers, clavagueram, placas noves, i enquitranat de l'accés, s'estan envestint importants millores a la xarxa d'aigua i clavagueres de la vila municipal. S'ha aprovat l'ampliació de la xarxa d'aigua l'aprofundiment del pou i la construcció d'un dipòsit elevat, obres aquestes que per un import aproximat de 40 milions es fan dins el pla d'obres i serveis del 90.

A més un conveni entre la junta de sanejament, el Camping i l'Ajuntament, ha permès amb finançament conjunt abordar el sanejament del rec del Caganell.

El darrer plè del 28 de desembre va aprovar també l'estació depuradora.

NOVA FAÇANA DEL LOCAL SOCIAL DE SANT PAU

Al Local Social s'està abordant la tercera etapa de construcció, que consisteix en l'ampliació de l'escenari, i al febrer, o març es començaran les obres de la façana. Aquestes obres no s'han començat abans per tal de possibilitar els actes de la festa petita de la vila, que es celebra cada any el darrer dissabte de gener.

SANT PAU, FESTA PETITA

El 26 del passat gener es celebrà la festa petita; al matí la tradicional barreja -avui acompanyada de tossa i all i oli- després misses i sardanes, a la nit ball al Centre social, ah! i sense oblidar passar algunes quantitats als més necessitats del poble; no oblidem els orígens de la GERMANDAT D'ATENCIÓ I AJUDA AL VEÏNAT DE SANT PAU DE SEGURIES, amb prop de cent anys d'antiguitat muntat amb objectius de germandat i solidaritat, i de la qual quasi tot el poble en forma part.

COMENCEN LES OBRES DEL P.P. DE LA CAMPA A CAMPRDON

Coincidint amb el començament de moviment de terres a l'àrea del Pla Parcial de la Campa, s'han aprovat inicialment per l'Ajuntament la Junta de Compensació, així com les bases i estatuts pels quals s'hauran de regir.

La documentació estarà a exposició pública 15 dies a partir de la publicació al B.O.E.

OBRES A SETCASES

Estan a punt de començar les obres de pavimentació, clavagueram i aigua del tram que va de Can Jepet a la Plaça. Es preveu tenir-les acabades abans de l'estiu. Les empreses adjudicatàries de les obres són Construccions Soler i Llorenç Rigat.

EL NOU AJUNTAMENT DE LLANARS

Llanars, el poble de la Vall amb una major dinàmica constructiva, té quasi acabada la seu del nou Ajuntament. L'edifici situat al cor de la vila s'inaugurarà aquesta primavera segons ens afirma l'Alcalde.

BREUS

—La Coral Camprodon va cantar al Casal d'avis de Ribes de Freser el passat 20 de Gener, amb motiu de les Festes de Sant Sebastià d'aquesta vila.

—El Club Ski Camprodon organitza un any més un viatge a Àustria, per practicar l'esport blanc. El viatge de 11 al 9 de març es farà amb autocar de luxe i l'allotjament és en hotel de 4 estrelles.

—Al Pavelló municipal de Camprodon va començar el 25 de gener el curset de patinatge per a adults de més de 15 anys. Les classes són els divendres de 10 a 2 quarts de 12 del vespre i el preu total és de 2.500 ptes.

notícies de la vall

HEM SENTIT PELS 4 CANTONS...

— Que les obres de climatització del carrer València, anunciades al Punt Diari, no acaben d'aconseguir els resultats que es prevenien. Podem veure com el termòmetre de la farmàcia no aconsegueix pujar més que 30. ó 40. per sobre de la mitja de termòmetres de la vila.

— Que l'altre vespre van entrar al Casal uns forasters que se n'anaven sense pagar després d'unes bones consumicions. En Manel và sortir en cinematogràfica persecució pels carrers de la vila, i un parell dels tres clients que hi quedaven van córrer darrera per ajudar-lo.

— Que quasi a qui van tenir que ajudar va ésser al pobre delinqüent, al qual en Manel estava disposat a fer cobrar en comptes de pagar.

— Que amb tot aquest aldarull hi va haver sort que en Mingu, el nostre alcalde es va quedar a vigilar el local.

— Que aquest any a Vallter, per poc no s'obre l'estació el dia previst. Sembla que tot el quadre elèctric de maniobra s'havia de traslladar al nou local i sense esperar que estigués acabat es va desmuntar d'allà on era. Total que ni a un lloc ni a l'altre i... corregudes a reinstal·lar-lo com abans.

— Que com que tots els ajuntaments de la comarca s'han fet un tip de fer obres, al Consell Comarcal li han sobrat diners de les previsions per l'any 90. Com que no hi havia projectes per gas- tarlos, au doncs...!, diners perduts per a la Comarca.

— Que a la falta de conills i perdius, la Societat de Caça deixarà anar faisans per la Vall, per tal de tenir algun feram per córrer-hi al darrera.

— Que els responsables de l'estació de Vallter no van preveu-

re, quan van instal·lar els primers canons de neu, la possibilitat en el futur d'ampliar-ne el nombre. Així doncs, l'actual instal·lació no permet afegir nous canons, sinó que s'ha de partir de zero, cosa que suposa un cost econòmic molt superior.

— Que a Llanars s'estan fent les gestions per a la instal·lació d'una Farmàcia. Sembla doncs que els habitants de la Vall tindran des d'ara una nova apotecaria.

opinió

QUE LI SEMBLA EL PROJECTE D'AJARDINAMENT DEL PONT?

Pere Moles i Crostà: El mur és massa alt. Mai hauria de pujar més que la base de les arcades.

Jaume Vila i Juncà: Trobo el mur massa alt i que malmet la perspectiva del pont.

Joaquim Pascual i Oliva: Em sembla que a aquest pont no li calen massa ajardinaments i menys una paret al davant.

Llorenç Birba: Ho veig francament horrible. No cal cap tipus de mur. Tan sols herba amb i el terreny morint lentament a l'aigua amb vegetació adient al país i al lloc.

Frederic Soler i Cardona: Jo ho deixaria en un senzill jardí sense cap mena de mur o un de molt baix, i a més suprimiria el mur de l'altre banda dels jardins del Rigat.

Fe Garcia: Tal com es veu en el projecte francament no m'agrada gens. Em sembla que el mur resultarà molt antiestètic.

LA MATANÇA DEL PORC

PATLLARI DESCATLLAR

Hem pujat fins a la Casa del Miàs, a l'antic veïnat de Freixenet, per a participar com a convidats a la matança del porc.

En Joan, la Teresa i les seves dues filles, junt amb en Mariano de «Can Rodó» -que farà de matorador de l'animal-, ens esperen a la porta del Mas, i tot seguit, només arribar, ens fan seure a taula. Com es costum a pagès, qualsevol tasca feixuga, ha de començar amb un àpat. Pà torrat amb allioli -al gust fort d'en Mariano-, llonganissa, formatge i porró de ví, inicien la cerimònia. Poc després amb l'esforç de tots els homes, ajaurem la bèstia a la post, i en Mariano en un tres i no res, li haurà clavat l'instrument de matar i la sang sortirà a borbolls, fins a la darrera gota. Els foranis, hem restat dempeus, freds i callats, amb els crits i moviments del marrà que es resisteix a perdre el darrer alè que li queda de vida. Socarrinat després, per treure-li el pel, s'el pesarà amb la romana, i s'el obrirà per tota la caranada, per escorxarlo tot seguit, i fer-ne trossos.

Del porc, s'en aprofita tot, des de la tossa fins a la mateixa sang. Esquarterat el garrí farem un alto per asseuren's altre cop a taula, i després d'un abundant esmorçar de pagès -el primer bocí només ha estat per fer gana-, les mucaderes començaran a fer-ne l'embotit. Llangonissa amb la culana, per diades assenyalades, o l'embotit de la bufa del porc de llom o de carn picada, la botifarra negra o de sang, o la cuita o d'ou, o de llengua.

També, si es vol, l'assalament de la cansalada, el sagí o el pernil de l'espatlla o la cua del porc, que una vegada curats, satisfaran els nostres estòmacs i paladars.

Mentrestant, la mainada canta «el tio fresco», penjant d'amagat la cua, al ritme del «jo te l'encendre». Els adults amb la «barreja», mescla de ví ranci i aiguardent, escalfaran la festa.

I amb el dinar: Tots a taula!, s'arribarà al punt culminant d'un jorn de festa grossa. La cerimònia de la matança del porc cal ja donar-la per finida.

Aquest n'és un ritus sense data estricta. Les dites populars així ho demostren: «Per Sant Martí, mata el porc i enceta el ví» o «Per Nadal posarem el porc en sal» o el més tardà «Mata el porc per lluna de gener, si vols que es conservi bé».

A la vall, es costum fer-ho en el mes de gener, en espera que el temps fred i glaçat ens salvi les llonganisses, botifarrons, bisbes i lloms. Tement com sempre els càlids ponents. El rebost del Miàs, sembla garantia suficient per aconseguir l'èxit. Ens acomiadem donant les gràcies a tots, demanant perdó per si algú hem agreujat com és costum a pagés. Fins una altra convidada, si Déu vol.

PATLLARI DESCATLLAR

salut

JAUME IGLÈSIES I SOLÀ, és metge de nens. Va néixer a Camprodon el 1941, estudià medicina a la Facultat de Barcelona, on viu i treballa actualment.

TABAC I EMBARAS

Davant la sospita que el consum de tabac era perjudicial per a la salut, les bases científiques d'aquesta evidència són relativament recents. L'expectativa de vida a qualsevol edat està significativament reduïda en els fumadors de cigarrets. S'estima que perden 5.5 minuts de vida per cada cigarret fumat. Les dones que fumen durant l'embaràs, no només arrisquen la pròpia salut, sinó que també posen en perill la salut del seu fill. El tabaquisme matern canvia les condicions sota les quals és desenvolupa el fetus durant la vida uterina. Afecta de forma important el creixement fetal. Dona lloc a un increment de les taxes d'avortament espontani. Afecta negativament el creixement i desenvolupament físic i mental. Els importants efectes negatius del tabaquisme matern per al fetus i el nadó fan, de les dones en edat fèrtil, un dels grups que han de pendre més consciència dels efectes negatius del tabac. Han de ser conscients dels efectes negatius de la continuïtat de l'hàbit tabàquic durant la gestació sobre el seu fill. La salut del fill és una motivació prou important per les dones embarassades. Moltes dones difícilment abandonareu l'hàbit tabàquic per protegir la vostra pròpia salut, però si us motiveu convenientment es probable que per a preservar la salut del vostre futur fill, sigueu capaces de fer aquest sacrifici.

cuina

CIVETS O GUISSATS ACIVETATS?

A la cuina pròpia es freqüent el marinar les carns -especialment les carns fetes o de caça-. Les estovem i impregnem abans de coure, amb suc, vins, ceba abundant i tota mena d'herbes aromàtiques.

També es freqüent afegir al guisat -a la picada- els fetges torrats o fins i tot la sang.

Quines són doncs les diferències conceptuals entre un guisat d'aquesta mena i un civet o un guisat «acivetat»?

Penso que totes son receptes rurals vinculades a la caça -que necessita adobar carns no seleccionades- i plenes de coaguls i de les que es pretenia un maxim aprofitament.

La ceba -cive- ciboule (origen del mot cive) hi es sempre present i els orígens de cada especialitat es perden i es confonen en les prehistòries de les contrades i comarques.

Dit així podria semblar que pretenim minimitzar diferències que, si bé, subtils o confoses, tot teoritzant són determinants i definitives a l'hora de assaborir.

Així intentant una abstracció clarificadora (esperem), pensem que al nostre guisat no hi faltarà mai la nostra picada -afegint-hi o no els fetges o la sang-. Al civet, la sang crua que lliguem al final a la salsa calenta de la cocció, li reforça el dolç característic de la ceba, essent característic precisament, aquest gust alhora fort i dolcenc.

Joan Moll

LA BÚSTIA DEL PONT NOU
carrer Ferrer Bàrbara núm. 24

el temps

**DESEMBRE 1990
ENGUANY MÉS FRED I SEC**

Aquest mes de Desembre s'ha caracteritzat per ser molt fred, no tant per les excessives baixes temperatures, si no per la constància de les mateixes.

Segons el gràfic, veiem dos períodes molt freds en quan a mínimes, amb una petita mitja part el dia 12, tornant a passar un període molt fred d'onze dies més acabant el mes amb mínimes més suaus, i màximes superiors a les normals.

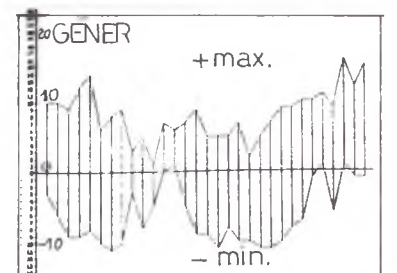
La poca aigua caiguda, es concentra en la remullada de la Puríssima i el comiat de l'any 1990.

D'ençà molts anys no es registraven en aquesta època de l'any temperatures mínimes tant constants i fredes.

La pinzellada de neu caiguda el dia 11, es conservà de la millor manera, i com diu la tradició, «La neu de l'any vell es la més valenta i persistent».

La pluja caiguda durant l'any 1990 ha estat de 1.295 litres, considerant la mateixa, normal, en quan a pluviositat a la Vila de Camprodon.

L'equip metereològic habitual

BANC CENTRAL

17867 CAMPRODON
c/València, 26

BERINO
Servei de Taxi
i excursions de muntanya

Tels. (972) 740867 - 741057

Forn Sala

Especialitats en BOLLERIA

Carrer J. Ferrer Bàrbara, 14 Telèfon (972) 740132
17867 CAMPRODON
(Girona)

Carrer Sant Roc, 1
Telèfon (972) 74 01 46
17867 CAMPRODON

Bac de Sant Pere

BAR - GRILL - RESTAURANT
GALERIA D'ART

TELEFON (972) 74 07 01

CLUB DE TENNIS
CAMPRODON

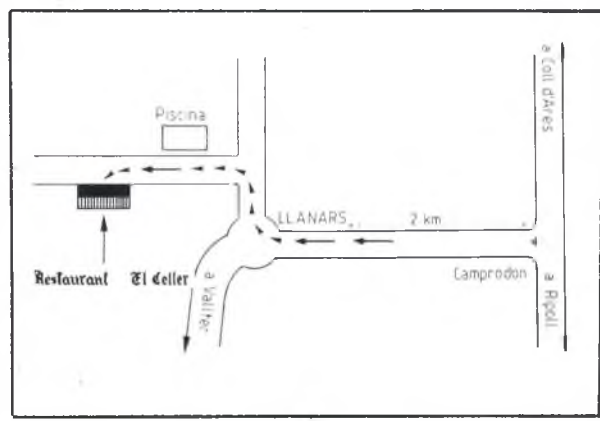
Us esperem a dinar o a sopar,
pendre unes copes, un entrepà,
o assaborir diverses especialitats
amb llesques de pa torrat,
a qualsevol hora.

Vine amb nosaltres a gaudir
d'un lloc calid i acollidor.

Temporada baixa caps de setmana

Restaurant El Celler

xerrem amb:

per Marta Amigó

domingo pairó

alcalde de camprodon

Domènec Pairó, en «Mingo», va ser un dels primers militants de Convergència de la Vall. Amb carnet demòcrata i nacionalista de llei, va ser l'home que les eleccions del 87 portaren a rellevar als socialistes de l'Ajuntament.

— Per què convergència va guanyar les eleccions el 1987?

— Si bé els quatre primers anys de gestió socialista, a la meua manera de veure, no van ser una actuació molt brillant però sí correcta, jo crec que de l'any 83 al 87 la gestió de l'Ajuntament va ser bastant dolenta.

Per això jo vaig acceptar de presentar-me a les eleccions, ja que si les coses haguessin anat bé no ho hauria acceptat.

— Per què creu que la gestió dels socialistes va ser dolenta?

— Jo no veia enlloc uns criteris clars a l'Ajuntament de Camprodon. A mi se m'ha acusat de falta de criteri però no comparteixo aquesta opinió. Hi havia un cert desencant i molta deixadesa per part de l'Ajuntament i potser el poble se'n va adonar.

Per exemple, en 8 anys no es va destinar ni un diner en coses de turisme, quan està demostrat que el nostre futur és turístic. Tampoc no es va destinar ni una sola pesseta als pobles de Rocabruna i Beget, que són Camprodon. D'altre banda, el col·legi estava molt descuidat, igual que el tema de l'assistència mèdica. El Passeig Maristany estava molt abandonat, ple de cotxes aparcats. Fins i tot va arribar un moment que pagava els impostos qui volia; anaves al Cafè i et deien: «Tu ets «burro» de pagar això que jo fa dos anys que no ho pago i no passa res». Evidentment jo crec que això, és una injustícia total.

Podria explicar moltes altres coses.

— Però el pla general d'urbanisme; aprovat durant el mandat socialista; ha estat un bon instrument, pel poble?

— Sí. Un Pla General sempre és un bon instrument per a un poble.

Els Plans fets a l'època que es va fer el de Camprodon tenien molt bones intencions però a la pràctica no van funcionar prou. El

de Camprodon té coses bones però també altres d'incomprensibles, com per exemple permetre fer apartaments a Can Maristany, una cosa que no m'hagués imaginat mai i que ens l'hem trobada.

— **Qué és el més important que ha fet l'Ajuntament actual?**

— S'han fet moltes coses. En quant a ensenyament, s'ha millorat molt i crec que estem un bon nivell. El tema de l'enllumenat públic també l'hem resolt; s'ha il·luminat el Noc, la Mare de la Font, el camp de futbol, etcètera. Hem arranjat molts carrers: Josep Morer, Isaac Albèiz, la pujada de la Fia,... Hem aconseguit el semàfor de la Colònia Estebanell, ja que hi havia hagut accidents mortals i tot i això, l'Ajuntament no havia fet res.

Una cosa de la qual n'estem molt orgullosos és que el 96% de la gent paga els impostos.

Aquestes són només algunes de les coses. Sincerament, si ens haguéssim dit que faríem tantes coses en tres anys no ens ho hauríem cregut pas.

— **Quins problemes queden per solucionar a Camprodon?**

— Jo crec que n'hem solucionat bastants o ho estem fent. Però, el tema del aparcament, per exemple, una assignatura pendent que haurà de solucionar el proper Ajuntament. Falta acabar el projecte de l'ampliació del geriàtric i de la construcció d'un centre d'assistència primària, que pensem que pel 92 estaran resolts; això permetrà exercir una medicina molt més al dia i més eficaç.

Jo penso que uns dels reptes del proper Ajuntament és solucionar el problema de l'habitatge pels joves que vulguin independitzar-se. Actualment per una parella jove que es vulguin casar, per exemple, és molt difícil poder trobar un pis a un preu raonable. S'han de crear vivendes de promoció pública per la gent de Camprodon, no pels que vulguin una segona residència.

Un altre problema és la construcció de la variant, però això crec que encara trigarà temps.

Soc un entusiasta del món del turisme

— **Vostè creu que el turisme és el més important per la Vall?**

— Jo personalment sóc un entusiasta del món del turisme però no oblidem que també s'ha d'intentar conservar la poca indústria que tenim, que encara déu n'hi do, i si podem crear-ne d'altra, tot i que és un repte difícil.

La gestió socialista del 83 al 87 và esser força dolenta

— **Com s'aconsegueix un turisme de qualitat?**

— L'Ajuntament actual de Camprodon està treballant en això. Un exemple pot ser el camp de golf, amb el qual el poble hi ha sortit guanyant per dues bandes: s'ha aconseguit més espai públic a la Font de Sant Patllari i gràcies al Golf s'està construint el Casal d'avis.

També és important vigilar el medi ambient i l'entorn, i crec que de les nostres actuacions no n'hi ha pas cap que vagi contra aquest sentit.

— **Crec vosté que és suficient la participació del poble en els assumptes de l'Ajuntament?**

— Crec que potser sí que això ho podríem haver millorat.

Jo penso que Camprodon és un poble prou petit com perquè la gent pugui veure el que fa l'Ajuntament. Nosaltres, la gent de l'Ajuntament, creiem que estem aquí per fer coses i no pas per explicar a la gent que fem obres.

A més a més, moltes vegades el poble tampoc no participa quan té l'oportunitat.

— **Es cert que hi ha caciquisme a Camprodon?**

— Si vols que et digui la veritat, això no sé massa què vol dir.

Es incomprensible que es puguin fer apartaments al Passeig Maristany

Si vol dir que una gent, que se'n diuen cacics, són els que manen, jo rotundament he de dir que no mana aquesta gent. Mana l'equip de govern de l'Ajuntament. Nosaltres escoltem a tothom, els cacics i els no cacics, però actuem segons el nostre criteri. Això de cacic penso que avui dia està passat de moda.

— **Vostè serà el candidat a les properes eleccions municipals, per CiU?**

— Jo si hagués de decidir en aquests moments ho tinc claríssim. Diria que no. No perquè hagi perdut la il·lusió o no m'agradi ser

Això de cacic està passat de moda

alcalde de Camprodon, però és que em pensava que seria una feina més fàcil i que no m'ocuparia tantes hores.

Potser arribaria un moment, que em passaria com als socialistes, que se'n varen cansar i ho varen deixar tot molt abandonat. A Camprodon hi ha 2.300 habitants i penso que, abans que fer les coses malament, és millor que se sacrifiqui algú més.

Però en política és molt certa la frase que diu: «no es pot dir mai d'aquesta aigua no en beuré» i, per tant no puc assegurar res. De tota manera, jo ja vaig demanar al meu partit que busquessin una altra persona.

HOTEL
Guell

HABITACIONS AMB
BANY, TELÈFON i
TELEVISIÓ (12 canals)

Plaça Espanya, 8 - Tel. (972) 740011
17867 CAMPRODON (Girona)

ELECTRICITAT
J. JUNCÀ

INSTAL·LACIONS

I ELECTRODOMÈSTICS

C/VALÈNCIA, 59 CAMPRODON

GAL·LETES BIRBA

LES GAL·LETES

Sebastià Monturiol

CONTRACTISTA D'OBRES

Telèfon 740462
Oficina: carrer València, 53
17867 CAMPRODON

sports
RENARD

Carrer València, 50
Telèfon (972) 740313

17867 CAMPRODON (Girona)

MATERIAL TECNIC PER TOTS ELS
ESPORTS I LLEURA

ESQUIS DE PRIMERA MARCA
TECNICS EXPERTS EN FIXACIÓ D'ESQUIS

SALOMON - LOOK - TYROLIA
GEZE - MARKER

Cal Xel

ISAAC ALBENIZ, 1
TELE F. 74 00 84
CAMPRODON

EL REBOST DEL
PIRINEU CATALÀ

coneguem millor:

Margarita Guardiola és la presidenta de la Junta de la Coral de Camprodon, que promou moltes activitats com ara, intercanvis amb altres corals o aplecs diversos, com el celebrat el passat 20 d'octubre al Monestir de Sant Pere.

MARGARITA GUARDIOLA

Data de naixement: 2-11-1947.

Professió: Comerciant.

Aficions: Música i pintura.

Esport: Natació.

Cantant: Montserrat Caballé i Mike Oldfield.

Diari: El Periódico.

Plat: Canalons.

Beguda: Sucs de fruita.

Personatge: Von Karajan.

Programa de TV: La vida en un xip.

Polític: Gorbaxov.

Viatge somniat: La vella Europa.

Per refrescar-se, riu o piscina: piscina.

Lloc de vacances: platja.

Biquini o top-less: Biquini.

Què fa falta a la Vall: Noves estructures adients als canvis actuals.

Què hi sobra a la Vall: La rutina.

l'escola

ADÉU AL PRIMER TRIMESTRE

Les festes nadalenques sempre han estat un bon punt de motivació per a l'escola. Com a qualsevol racó de qualsevol contrada, de la més amagada a la més vistosa, també les escoles de l'«Alta Vall del Ter» senten en aquestes diades el rebombori i la il·lusió pròpies d'aquestes festes. Cadascuna a la seva mesura, prepara l'acomiadament d'aquest primer trimestre amb una pinzellada especial, amb un toc personal.

També l'escola de Camprodon ha volgut donar, una vegada més, aquesta pinzellada especial fent la seva cloenda trimestral amb un petit «festival». El Casal Camprodoní va tornar a ésser l'escenari dels nostres «actors». Cada cicle va fer les seves aportacions «artístiques» on cançons nadalenques, petites obres de teatre i els tradicionals «pastorets» i l'actuació de la coral «Els Brins», van omplir les darreres hores del trimestre escolar. Les vacances nadalenques començaven i amb elles la il·lusió que porten aquestes festes. Per acompanyar-les, un pessebre quedava dins el monestir de Sant Pere. Tots els nens i nenes hi havien aportat el seu esforç, el seu missatge de pau... una manera de dir «Bon Nadal», a tota la gent de la Vall.

La Coral Camprodon, nascuda el 1988 i dirigida per Francesc Pujol i Mossèn Joan Soler, compte amb uns 45 membres, gent de tota la Vall. Val a dir que tothom que desitgi afegir-se al conjunt serà benvingut; els falten sobretot veus masculines.

D'altra banda la Coral infantil, creada fa dos anys, també porta una bona marxa i té, de moment, 35 membres.

Gaspar Villa i Teixidor

Actualment és membre de l'equip de direcció del C.P. Dr. Robert de Camprodon.

el casal

CINEMA

per
Jordi Romans

Aquest primer espai de l'apartat de Cinema, ens servirà per establir la línia a seguir en els comentaris que no seran de crítica de les diferents projeccions en la nostra pantalla del Casal ni de fer puntualitzacions tècniques de determinats films sinó, la de popularitzar i dinamitzar un espai cultural de la nostra Vall que per desgràcia, a nivell mundial, temps enrera semblava condemnat a desaparèixer i que actualment es mostra en tendència a l'alça. L'enemic del cinema tots els coneixem, el tenim a dintre de casa i està just davant del sofà i en mig de la comunicació gairebé total de la família. Per posar un exemple direm que últimament sense sortir de casa hem pogut veure «El nombre de la Rosa» però la mateixa cinta, dos mesos abans, vista a la pantalla del Cinema de Camprodon ens fa arribar a la conclusió que aquest enemic casolà, apart de d'interrompra amb anuncis, rebaixa i substitueix una gran pel·lícula. I parlant de la nostra sala, cal dir que el Cinema-Club ja ha iniciat les activitats en el seu segon trimestre. «Las cartas de Alou» de Montxo Armendariz (dia 8 de febrer) guanyadora a la millor pel·lícula del passat Festival de Sant Sebastià i «La Famme de Rose Hill» d'Alain Tanner (22 de febrer) són en aquest mes les pel·lícules escollides per els associats que igualment pogueren mostrar en votació les preferències sobre la versió original (47%) o doblada (37%). Un 15% es mostrà indiferent o indecis. Molta atenció als dies 16 i 17 amb «Arde Missisipi».

els llibres

BIBLIOGRAFIA

Aquí teniu ressenyes de material publicat sobre excursionisme, posant com abast geogràfic la nostra vall. Si estimeu la muntanya, hi estareu d'acord: una llista de llibres i mapes no pot substituir una bona passejada. Aquest consell no és una contradicció professional, però: la bibliografia per qui no pot moure's!. Agafeu-la com a punt de partida i comenceu a caminar, perquè les nostres muntanyes valen més que mil paraules.

La preferència, tant per l'edat com per la raresa de l'obra, és per a César August TORRAS (1). **Pirineu català. Guia itinerari.** Barcelona: Companyia Espanyola d'Arts Gràfiques, 1918-1924. En 9 volums, el primer el dedica a la «Comarca de Camprodon», amb «100 itineraris, 95 fotograts i un mapa de la comarca». Molt valuós des del punt de vista històric i anecdòtic, ple de detalls, des del preu del viatge en tren fins a consells per als primers i agosarats muntanyencs. Ja no és a la venda, si no és que el repesqueu en un llibreter de vell, però seria magnífic que ressuscités en forma de facsímil. D'un extrem a l'altre del segle, l'última fornada sobre el tema l'ha tret Josep CLARA I RESPLANDIS. **Els Pirineus: del Puigpedrós al Puig-neulós.** Girona: Diputació: Caixa de Girona, 1990, 96 p. (Quaderns de la Revista de Girona, 26). Ptes. Resumeix els aspectes físics i humans del Pirineu gironí, (inclou el Canigó), en una síntesi ben elaborada, però sense profunditzar.

Esther Suriñach
(CONTINUARÀ)

(1) Anteriorment havia aparegut Pirineu català. Guia itinerari de l'Excursionisme a Camprodon. Barcelona. L'Avenç, 1902. 643 p.

les festes

FEBRER

En el tapis de la Creació, que s'admira a la Catedral de Girona, hi figura el febrer, el Carro del Sol, com volent indicar que l'astre rei ja comença d'estar en braó i deixa sentir els seus raigs amb força intensitat, s'enfila ardit i coratjós, cel amunt. La seva fredor és dolenta per les variacions del temps... *Si pel febrer calent estàs, per Pascua tremolaràs. La neu del febrer, se l'emporta amb les potes el llebrer.*

La llei mosaica obligava a la purificació de les dones que havien tingut un infant. Les dones riques oferien al temple un anyell i, un parell de tòtores, les pobres.

La Mare de Déu va oferir dos colmins. D'ací la Candelera. Les mares de Camprodon assistien a la missa de la Candelera i a l'hora de l'ofertori repartides les candelas per la clerecia parroquial: blanca, groga, verda o vermella, calçaven a l'infant. Les persones d'armes que es trobaven al temple a l'hora de l'elevació venien obligades a pujar al presbiteri, posar-se al costat del celebrant i, amb les armes desembeinades, brandar-les i esgrimir-les enlaire. Aquest gest volia significar que estaven disposats a defensar la puresa de la Mare de Déu amb les armes, si calia.

La confraria de la Puríssima obsequiava les famílies dels confreres amb una candela adornada amb una imatge de la Puríssima. Es feia com una processó per la plana de Santa Maria. Era la primera festa de ganyó; es a dir, mitja festa, que hi ha qui la fa, i hi ha qui no. Com bé diu el refrany; *Festa de ganyó, que els uns la fan els altres no.*

Per la Candelera es consideraven acabades les festes de Nadal, que duraven seixanta dies, des de la Puríssima. Era també l'últim dia que es tenia exposat el pessebre, hom hi feia al davant una bona cantada de cançons i es convidava molts infants perquè mengessin una engruna de torrons i quatre neules.

La creença que el Jesuset fou calçat el dia de la Candelera havia estat força estesa. Moltes mares, per mica que resultés viable, esperaven calçar llurs infantons el dia de la Candelera. Hi havia una creença que era el darrer dia d'hivern, que l'ós, que restava tota la hivernada dormint dins una cova, es despertava. *Per la Candelera l'ós surt de la cova, i si veu que plou no se'n mou.*

Per això a Prats de Molló feien el ball dels ossos i als Banys d'Arles colles de nois ballaven un contrapàs i armaven molta fressa... A Cerdans obsequiaven amb llaminadures i vi blanc.

Mn. Soler Martin.

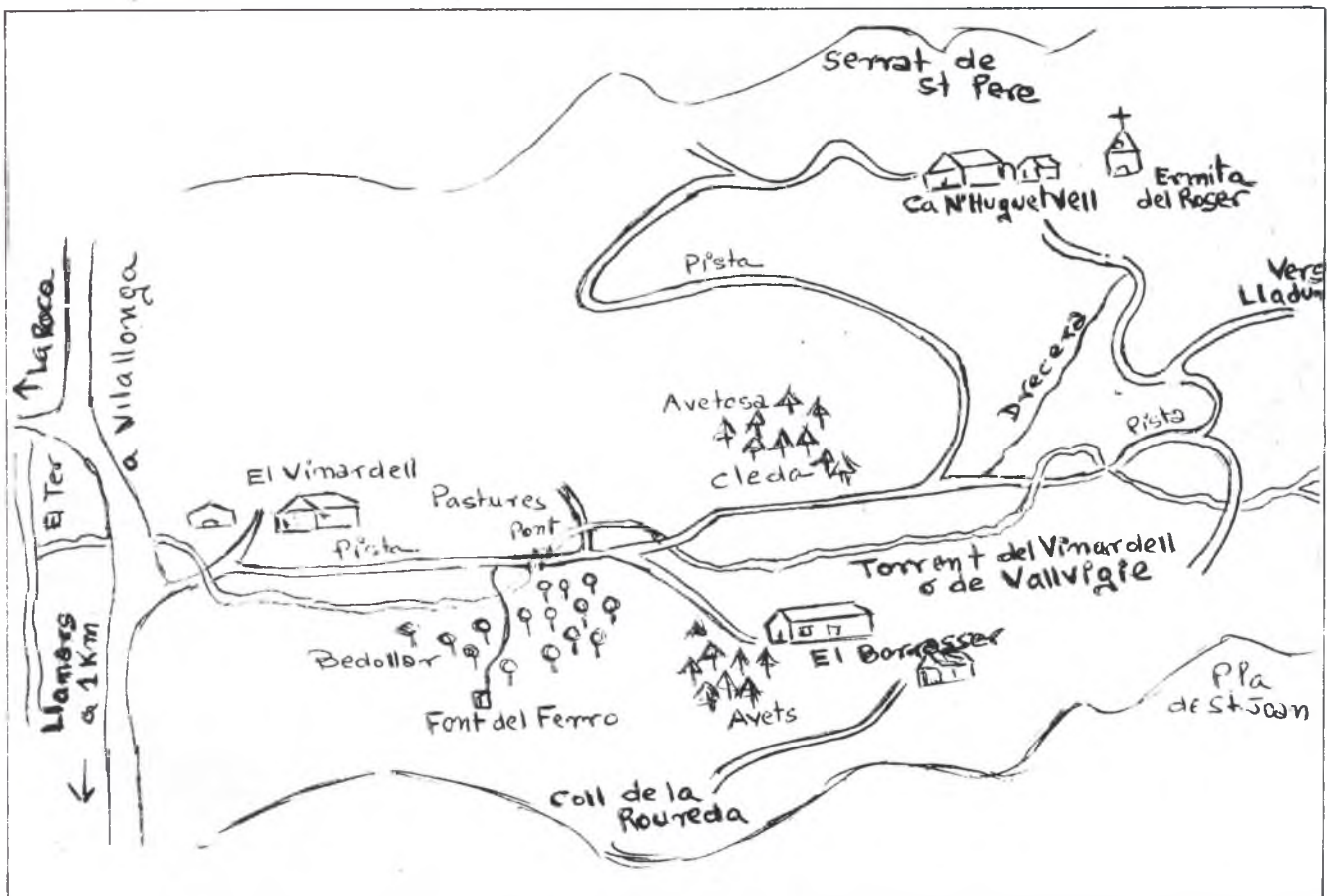
L'ERMITA DEL ROSER A LA VALL DE CA N'HUGUET VELL

Entre els innombrables racons plens de bellesa que tenim al nostre entorn, la petita i propera Vall de Ca N'Huguet Vell ens ofereix la possibilitat de gaudir en una breu passejada (-menys de dues hores-) de la pau i el silenci de les allunyades valls només trencat pel cant d'un rierol que ens acompanyarà al llarg de quasi tot el camí. Prop del casal del Borrasser, abans d'un pont de ciment, un molló, a la dreta del camí, assenyalava el viarany que mena a la Font del Ferro, ja descrita a la guia de Cèsar A. Torras l'any 1923 i pulcrament restaurada el 1985. A menys de tres minuts del camí, feréstegament amagada entre l'arbreda, és una font força desconeguda en val la pena aturar-s'hi i beure de l'aigua extremadament ferruginosa que en brolla.

Passat el trencant de la masia del Borrasser continuem vorejant el riu, deixant a l'esquerra la pista que, construïda en època més moderna, ens portaria també a Ca N'Huguet Vell, fins que abandonant el fons de la vall en un sobtat gir a l'esquerra el camí s'enfila directament vers la casa de Ca N'Huguet Vell darrera de la qual s'hi troba, en el pujant d'un prat, l'Ermita del Roser on fins fa pocs anys s'hi celebrava culte anyalment. Segons en Joan Guillaument, masover de la casa, la darrera cerimònia que hi tingué lloc fou el casament de la seva filla, ara fa tres anys.

De retorn, per la pista que segueix el vessant del Serrat de St. Pere, contemplant la panoràmica que, des de l'alçada, ens ofereix la Vall.

Esteve Amigó

esports

l'esport escolar

per
Pere Busquets

És ben cert que l'inici de tota pràctica esportiva s'hauria d'iniciar en edat escolar. Si en aquest període ja es comença a participar en els campionats i manifestacions esportives, això vol dir que, amb el pas dels anys, es mantindrà, per costum, una dinàmica de participació i manteniment de l'esport camprodoní.

Pel que fa a l'esport escolar que tenim a la Vall de Camprodon, podem dir que és nombrós i productiu, gràcies, però, a un grup de nois i noies que, amb la il·lusió, pròpia de l'edat, s'han introduït de ple en el plaer que dona la participació i el fet de competir amb altres nois i noies d'arreu de Catalunya, i, sobretot, motivats per l'interès en l'amistat i el vincle amb la resta de participants.

El mes de febrer, per exemple, desitjariem que alguns alumnes de l'escola, arribin a la final provincial de cros que tindrà lloc a Girona, i, més endavant, amb sort, a la final de Catalunya, la qual cosa fóra una satisfacció, no només en nom de l'escola Dr. Robert, sinó també per la Vall de Camprodon.

Des d'aquí, doncs, els desitgem tota la sort que en merxeixen, i si més no, encoratjar-los perquè continuïn en aquesta mateixa línia!.

FÚTBOL

Aquest mes de febrer els equips de la Vall han de seguir demostrant que estan al capdavant de la classificació per mèrits propis.

En principi sembla que el Camprodon ho té més senzill, ha de puntuar al camp del Montsequiu, i també al del Rupit que aquí ja va perdre per 3-1. L'Atlètic de Monestir de Ripoll sembla que no ha de portar gaire complicacions.

El Vilallonga, si bé no ha de tenir cap problema amb la Gleva el dia 24, té abans dues sortides difícils. La primera el dia 3 a Torrelló amb l'Atlètic Montserratí, equip de veterans i amb merescu-

da fama de dur. La segona, el 17 a Campdevàrol, on no els posaran les coses fàcils.

Confiem l'encert dels nostres equips per tal de que el proper 10 de març a Vilallonga poguem assistir a un autèntic aconteixement esportiu.

FÚTBOL-SALA

El Camprodon ha de guanyar en el desplaçament a Viladecans que, aquí ja va demostrar la seva inferioritat. També sembla assequible el Lloret. On sembla que haurem de menester tota la sort del món és al Camp del Terrasa que el dia 17 ens esperarà, sens dubte, com un plat fàcil...

CROS

El 10 de febrer és la final absoluta de Catalunya de Cros, vuit participants de la Vall han superat les proves classificatòries del Ripollès del 13 de Gener, les més selectives del Campionat Territorial seran a Girona el 27 de gener.

EL FÚTBOL CLUB VILALLONGA ACTUAL LIDER

ESPORTS D'AVENTURA

MERITXELL SURIÑACH

TIRA'T D'UN PONT

Et tiraries daltabaix d'un pont només perquè el teu millor amic ho fes..?. Sí, es clar que sí! Perquè no?. Des de fa uns anys, ja és possible tirar-se del pont més alt sense cap risc: Només necessites una corda d'escalada, un parell o tres d'espits per fixar-la al pont (són petites peces de metall que cargolen a la roca els escaladors i espeleòlegs), un bodrier d'escalada (cinturó que et permet assegurar-te a l'extrem de la corda, ja que t'estaca de cintura i cuixes), i uns quants mosquetons. Ara bé: les ganes de sentir una sensació única i irrepetible són l'ingredient més important d'aquesta recepta. És indispensable vèncer la por, aquella por que et fa bategar el cor fins a fer-te tèmer que d'un moment a l'altre t'esclatarà dins el pit; i que et fa tremolar els braços i les cames quan et trobes aferrat a la barana exterior del pont, sentint el buit als peus, quan saps que aviat saltaràs i que aquest buit t'omplirà completament.. Cal que la veueta que et crida a l'emoció de

noves sensacions venci a la veueta de la prudència, que et diu que no et deixis anar de les mans. Sobretot, has de tenir plena confiança en el material que s'utilitza i en com ha estat instal·lat. Per això no és estrany, ni és casualitat, que la majoria de practicants del «ponting» ho siguin també de l'escalada i l'espeleologia. Per alguns, serveix per adquirir cert autocontrol sobre ells mateixos, que podran necessitar

després a la muntanya; per altres, és una forma de viure la sensació del buit, de saber què se sent quan perds tot contacte amb el terra durant una llarga estona.. El que és indubtable, és que no es pot comprendre el «ponting» sense haver-lo practicat: primer, quan ets a punt de llançar-te, el cor que es descontrola.. et mentalitzes i comptes un, dos, treeeeee! i un fort crit trenca el silenci quan et deixes anar i t'immergeixes dins el buit, intentant en va agafar-te. Agafar-te a alguna cosa per tal de «salvar-te» i, finalment, la sensació d'infinit alleujament, quan notes el pèndol que comença a fer la corda, quan recordes que estàs lligat i et sents còmodament instal·lat en un gronxador gegant. Llavors estàs «salvat», i et notes extraordinàriament relaxat i content amb tu mateix. Us recomano que ho proveu, de veritat que val la pena, encara que -aviso-, crea adicció. Ara, si surts a donar un volt, puja fins al Pont Nou, acosta't a la barana, i mira abaix. Pensa que el cor aguanta, si tu aguantas. T'hi atreueixes?

bústia

Vagi per endavant la nostra cordial felicitació per la nova revista, que esperem serà una altra font d'informació i cultura pel nostre poble.

Per altra banda, veiem la necessitat de replicar una de les «notícies breus», que fan referència a una activitat de la nostra escola: la sortida de vuitè.

Pel que fa a l'hipotètic enfrontament entre pares i mestres, el claustre no s'ha sentit en cap moment enfrontat amb els pares, i tenim constància que la immensa majoria dels pares, tampoc.

Referent a «imposar un viatge», cal dir que el claustre de professors, després de valorar els pocs aventatges culturals que oferia el tradicional viatge a Mallorca, va decidir per unanimitat, buscar una altra alternativa que lligués els aspectes lúdic i cultural. Es per aquest motiu que es decideix en el seu moment, proposar un viatge a París.

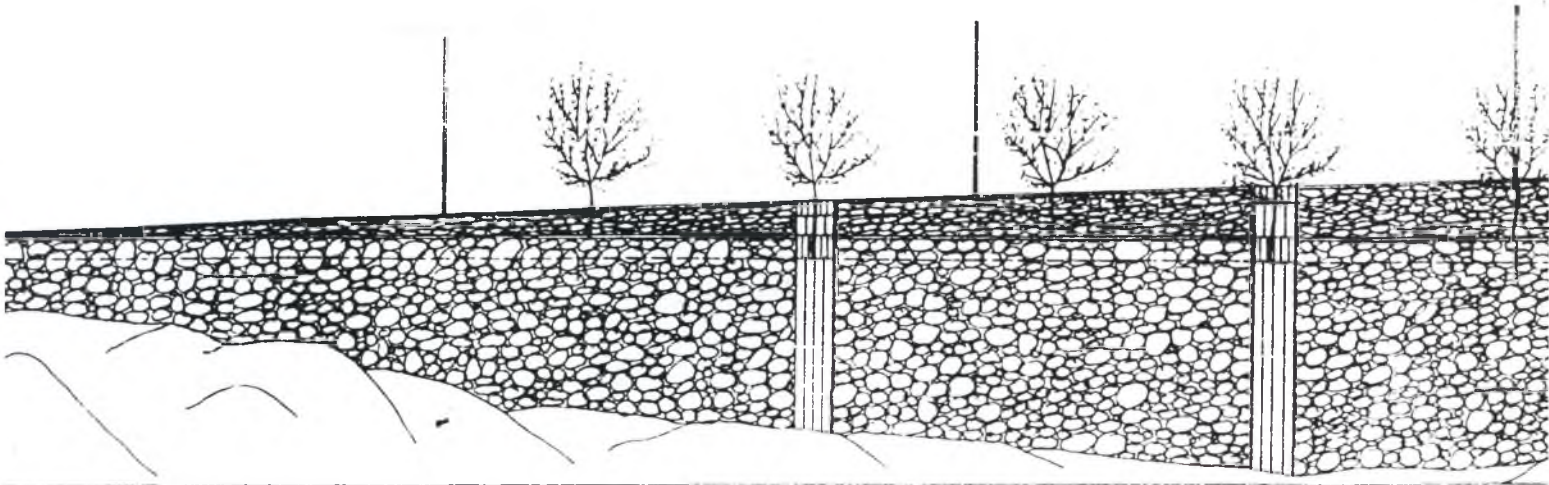
No cal oblidar que la Llei Educativa, en l'apartat referent al Claustre de Professors, diu que és competència exclusiva d'aquest «Programar les activitats

docents del Centre».. i les sortides que realitza l'escola, formen part d'aquestes activitats.

Al marge d'aquest aclariment, el Claustre de Professors vol remarcar que sempre ha estat en el seu ànim potenciar la millora de la qualitat d'ensenyament i segueix en aquest objectiu, comptant amb la valuosa ajuda de pares i alumnes.

EL CLAUSTRE DE
PROFESSORS DEL COL·LEGI
PUBLIC «DR. ROBERT»

DE CARA A LA PARET !

A primers de gener l'Ajuntament ens informà que el mur en construcció vora del Pont tenia simètricament la mateixa planta que el dels jardins del Rigat, i que l'alçada -tal com es veu al dibuix de dalt-, seria la mateixa de la brandilla. També ens digueren, que no s'havia prè cap acord per tal d'introduir-hi els suggeriments fets per el Consell del Patrimoni. És per això que el passat 9 de gener el C.E.E. de la Vall de Camprodon, -editora d'EL PONT NOU-, adreçà a l'Alcalde l'escrit que reproduïm:

Veient el començament d'obres al voltant del Pont Nou, hem anat a l'Ajuntament on se'ns ha informat que es tractava de l'execució del Projecte d'Urbanització de la Zona Verda, promogut i finançat per la Generalitat, projecte que el passat setembre l'Ajuntament informà favorablement i n'autoritza l'execució.

No dubtem de la bona fe de les ganes de facilitar unes obres totalment finançades per la Generalitat. Lamentem emperò la manca de sensibilitat, tant de la Majoria municipal com de l'Oposició, la qual ha fet possible que un Projecte com aquest, que condiona el monument més emblemàtic de Camprodon i comarca, no s'hagi redactat i tramitat propiciant un màxim nivell de participació vilatana. Gairebé resulta grotesc sentir des de la brandilla els comentaris -endevinalles de la gent -com anirà? -fins on arribarà?, com si es tractés de les obres de la llunyana Vila Olímpica.

El projecte ens sembla força desafortunat. La planta ha copiat el lamentable traçat del mur dels jardins del Rigat, que tapa les vistes de les arcades, tal com es pot veure als plànols del projecte. L'Arquitecte municipal ens ha confirmat que l'alçada del mur, a tocar el pont, és de 2.30 m. similar a la de la brandilla.

Nosaltres pensem que des de la reclosa fins al Pont no s'hauria de fer cap tipus de mur, deixant senzillament ajardinat el suau pendent que amb el

verd de l'herba i vegetació són l'emmarcament natural del monument. Qualsevol construcció de pedra prop del Pont, a més, d'impedir la visió completa del monument serà un element de distorsió.

De qualsevol manera, suscribim l'acord que el Consell del Patrimoni Cultural de Catalunya va remetre el passat 26 de setembre a l'Ajuntament i que textualment diu:

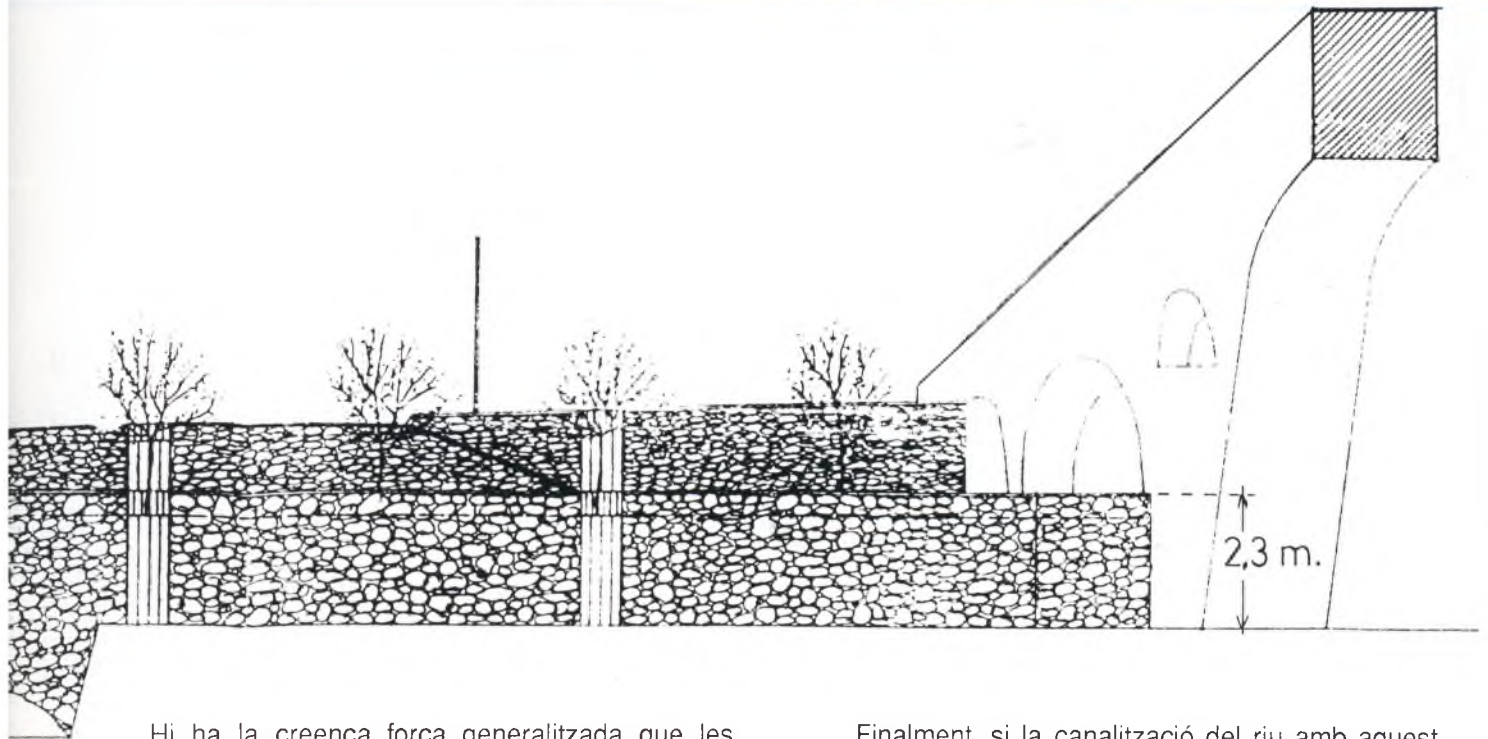
«EL CONTRAFORT DEL PONT I EL MUR QUE ES FA PER LA ZONA VERDA ESTAN MASSA PRÒXIMS I TREU VISUALS DELS ARCS DEL PONT - CALDRIA VEURE-HO AMB PERSPECTIVA I FOTOGRAFIES PER COMPROVAR L'IMPACTE».

Per tot això,

DEMANEM QUE:

S'acordin les gestions necessàries prop de la Direcció General d'Habitatge, per tal que: s'aturin les obres d'urbanització de la zona verda. Es faci una modificació del Projecte en el sentit de l'informe del Consell del Patrimoni Cultural, eliminant qualsevol mur des de la reclosa fins al Pont, tot limitant-se a l'ajardinament de l'antic pendent natural. Es facin perspectives i fotomuntatges i abans de l'aprovació s'organitzi un procés d'explicació i participació pública, pel qual des d'aquest moment, ens tenen a la seva disposició.

Camprodon 9 de gener de 1991

Hi ha la creença força generalitzada que les obres que s'han de fer prop d'un edifici o d'un conjunt monumental, ha de ser emprant els mateixos materials de l'entorn, essent això per sí sol, garantia de respecte i correcta integració.

El fet arquitectònic emperò és més complexe, i per això no és estrany que amb aquests plantejaments simplistes sovint s'aconsegueixi precisament el contrari del que es pretenia.

Així, a les nostres contrades, on sembla que la pedra vista ho hagi d'arreglar tot, ens trobem freqüentment amb ordenances que la imposen per construir a determinades àrees o conjunts. I, si bé aquest fet pot contribuir a integrar a l'entorn les cases aïllades de cap de setmana, també fa possible que la «dignificació» -repicat de juntes- d'antigues façanes construïdes amb paret bruta -(que es deixava vista a pagès i a les mitgeres i s'arrebossava a les façanes de les viles)- propiciï, com en el cas de Beget un rusticisme folclòric i de consum, que entra en desafortunada competència amb els edificis monumentals, aquests sí, construïts en pedra picada.

En el cas del Pont Nou, monument de pedra -pedra-, em sembla que afegir-hi o aproximar-hi qualsevol construcció del mateix material, no només no millora l'entorn, si no que emboira i confon la unitat monumental del conjunt de la torre, arcades i contraforts de l'antiga porta i sortida de la Cerdanya.

No vull entrar en l'anàlisi del projecte o dels materials que foren mes adients per aquest ajardinament. Em sembla senzillament que és massa sàrria per a tan poc viatge, que de la resclosa fins al pont, tål com estava, ja estava bé i que la vora de riu natural amb suau pendent i vegetació donava un bon marc al monument.

Finalment, si la canalització del riu amb aquest mur es realitza, em temo que no només s'haurà malmès l'entorn del nostre monument més emblemàtic, serà també com posar-nos a tots els que de tant en tant ens agrada badar des de la brandilla, de cara a la paret !

Xavier Surinyach

CONSTRUCCIONS DESMO S.A.

C/. Ferrer Bàrbara, 19 - Tel. (972) 74 09 09
17867 **CAMPRODON** (Girona)

CONSTRUCCIÓ D'OBRES

MOVIMENT DE TERRES

PROMOCIÓ I VENDA
D'HABITATGES

ESTUDIS I PRESSUPOSTOS

C. Josep Morer, 3
Telf. (972) 74 08 52
17867 **CAMPRODON**

C. Barcelona, 33
Telf. (972) 70 15 23
17500 **RIPOLL**

**ASSOCIACIÓ
DE
PELLETERS
DE
CAMPRODON**

Mancomunitat Intermunicipal de la

VALL DE CAMPRODON